

OPP-modeller - sammenligning af Horsens og Silkeborg

NOTAT

I nærværende notat redegøres kort for forskellene i de OPP-modeller, der er anvendt ved udbud af p-huse i henholdsvis Horsens og Silkeborg.

Den primære forskel på de to modeller er risikoallokeringen hos henholdsvis Region Midtjylland og hos OPP-leverandøren.

I modellen for Horsens påtager Region Midtjylland sig en risiko både i forbindelse med de løbende indtægter og i forbindelse med kontraktens afslutning.

1 Løbende indtægt

I projektet i Horsens garanterer Region Midtjylland OPP-leverandøren en årlig indtægt på minimum 5,5 mio. kr. Såfremt indtægterne på betalingsparkeringen ligger under 5,5 mio. kr., godtgør regionen OPP-leverandøren differencen mellem dette beløb og den faktisk opnåede indtægt.

I projektet i Silkeborg stiller regionen ikke en sådan garanti, og OPP-leverandøren bærer således alene risikoen for efterspørgslen og dermed indtægten.

2 Afhændelse ved kontraktophør

I Horsens har Region Midtjylland ved kontraktens ophør både ret og pligt til at overtage p-huset mod en betaling, der beregnes efter principper fastlagt i kontrakten. OPP-leverandøren har således sikkerhed for at kunne afhænde p-huset ved kontraktophør.

I Silkeborg har regionen alene ret til at overtage p-huset, hvilket indebærer, at OPP-leverandøren står med risikoen for at eje et urentabelt p-hus, såfremt sygehuset er lukket eller der af andre årsager ikke er behov for p-pladserne.

PROJEKTNR. A014640

DOKUMENTNR.

VERSION

UDGIVELSESDATO 2013.05.06

UDARBEJDET MOSG

KONTROLLERET

GODKENDT

3 Overskudsdeling

I Horsens garanteres OPP-leverandøren en minimumsindtægt på kr. 5,5 mio p.a. Såfremt indtægten overstiger dette beløb med op til 2 mio.kr. tilfalder dette OPP-leverandøren. Såfremt Indtægten overstiger med mere end 2 mio.kr., deles beløbet over 2 mio. kr. ligeligt imellem regionen og OPP-leverandøren.

I Silkeborg er OPP-leverandøren som nævnt ikke garanteret en minimumsindtægt, men der sker en deling af overskud såvel som underskud imellem regionen og OPP-leverandøren. Som udgangspunkt betaler OPP-leverandøren hvert år kr. 2 mio. til regionen og udtrækker derefter et vederlag på maks. kr. 4 mio. til sig selv (beløbet skulle fremgå af tilbuddet).

Såfremt der derefter er overskud eller underskud, deles dette mellem regionen og OPP-leverandøren indenfor et interval på 30/70% til regionen henholdsvis OPP-leverandøren (fordelingen skulle fremgå af tilbuddet).

Hvor det i Horsens således er OPP-leverandøren, der er sikret en minimumsindtægt, er det i Silkeborg omvendt regionen, der er sikret en minimumsindtægt på kr. 2 mio. p.a. (dog fratrukket regionens andel af et evt. underskud jf. ovenstående).

4 Konklusion

Ud fra ovenstående, primære forskelle på betingelserne for OPP-leverandøren i henholdsvis Horsens og Silkeborg må det konkluderes, at han i Horsens alene bærer risikoen for omkostninger og indtægten fra 5,5 mio.kr. p.a. og opefter. Samtidig er han sikker på at kunne afhænde p-huset ved kontraktophør, og kan således eliminere denne risiko.

I Silkeborg bærer OPP-leverandøren stor set hele risikoen for indtægten, idet regionen dog (efter at have modtaget kr. 2 mio. p.a.) indgår i en deling af evt. underskud. Endvidere kan han ikke påregne at kunne afhænde p-huset ved kontraktens ophør.

Denne risikoallokering må antages at være årsagen til, at det i Silkeborg ikke har været muligt at tiltrække de nødvendige investorer.

5 Efterskrift

Det skal for god ordens skyld anføres, at der er en række andre forskelle på udbudsbetingelserne i Horsens og Silkeborg, men at de ovenfor anførte vurderer at være de væsentligste og de afgørende for forskellen i udbuddenes udfald.